

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exercitium Perfectionis, Et Virtutum Christianarum

In tres Partes distinctum

Rodríguez, Alonso

Coloniæ Agrippinæ, 1622

Cap. III. Quid causæ sit, quod Deus velit nos tentationes habere, & de
utilitatibus, & commodis inde emanantibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40093

bus ablaſcentur. Aliquando (ait idem) abundantius Deus hæc imperfectioribus concedit, quique in virtute tam non profecerunt non quod tale quid mereantur, ſed quod plus indigeant. Eodem modo vt pater quidam, qui quamuis omnes proles tenere amat, tamen non videtur magnificere eas, quæ fanæ ſunt, ſin aliqua ægroter, non ſolum medicinis curat, ſed & omnes delicias & blanditias, quas poteſt, adhibet. Vt que horculanus ſæpius rigat & fauore proſequitur plantas teneas, poſteaquam vero fortes ſunt & altas egerunt radices, rigare deſinit & fauere ceſſat; eodem & regiminis modo in debilibus & paruulis & incipientibus vtitur Deus.

Dicunt præterea ſancti Deum aliquando maiorem impertiri conſolationem his, qui maximorum fuerunt criminum rei, & videtur illos ſingulari fauore & beneficio proſequi, quam qui ſemper bene vixerunt, ne huiusmodi diſſident & deſperant, alteri vero ne ſuperbiant. Quod nobis exacte exprimitur parabola illa de filio prodigo, & lætitia, muſica & gaudio, quo pater illum recepit, mactans vitulum ſaginatam, & magnum conuiuium inſtituens, cum tamen natu maiori filio, qui ſemper ei ſeruierat, nec vnquam mandatum eius tranſgreſſus erat, ne hædum quidem dediſſet, vt ſe cum amicis ſuis recrearet. Non enim ſanis opus eſt medicus, ſed male habentibus, vt Chriſtus ipſe ait.

CAPVT III.

Quid cauſe ſit, quod Deus velit nos tentationes habere, & de utilitatibus & commodis inde emanantibus.

Tentat vos Dominus Deus veſter, vt palam ſciet, vtrem diligatis eum, an non,

in toto cordo & in tota anima veſtra: dicit S. Spiritus in Deuterono In verba hæc mouet S. Auguſtinus quæſtionē, quomodo hic dicatur, quod Deus non tentat: & aliter dicit S. Iacobus in ſua Canonica: Deus neminem tentat. Reſpondet duos eſſe tentandi modos, alterum ad decipiendum & in peccata pertrahendum, hocque modo Deus neminem tentat, ſed diabolus, cui hoc proprium eſt, ſecundum illud Apoſtoli S. Pauli: Ne forte tentauerit vos is, qui tentat. Vbi gloſſa dicit: Id eſt diabolus, cuius officium eſt tentare. Alius tentandi modus eſt ad probandum, & alicuius periculum faciendum: hocque modo dicit hic S. Scriptura Deum nos tentare & probare. Et vigefimo ſecundo capite Geneſis dicit: Tentauit Deus Abraham, id eſt probauit. Vnam atque alteram tentationem immittit Deus, vt vires noſtras noſcamus, & ſciamus, quantum Deum amemus & timeamus. Ideoque ſtatim Abraham dixit Deus, dum gladio manum admouiſſet, vt filium ſacrificaret: Nunc cognoui, quod times Deum. Id eſt, feci te cognoſcere. Vt ſanctus Auguſtinus exponit. Tali modo, vt Deus aliquas ſua manu nobis immittat tentationes, aliquas diaboli, carnis & mundi, inimicorum noſtrorum medio aduenire ſinat.

Sed quid cauſæ ſub eſt, quod velit Dominus noſter nos tentationes habere: ſanctus Gregorius, Caſſianus & alii clare hanc quæſtionem tractant, & primo dicunt, vtile nobis eſſe tentatos & tribulatos eſſe, & ſubinde Deum à nobis manum ſuam ſubſtrahere; niſi enim hoc fieret, non Deum rogaret Propheta: Non me derelinquas, ſiquæquaque. Verum tamen quia exacte ei conſtabat, Deum ſubinde ſeruos ſuos relinquere, & manum & auxilium ad maius eorum bonum & commodum auferre; à Deo petit non vt illum nunquam deſerat, nec manum auferat, ſed ne plane illum deſerat. Et Pſalmo vigefimo ſexto ait: Ne declines in ira à ſeruo tuo. Non petit vt Deus illum nunquam & nullo modo deſerat, ſed ne declinet ab eo in ira, ne illum tam diu deſerat,

Psal. 25. 2.

Isa. 54. 7.

Cassianus
ubi supra.

Judith. 3. 1.

Arceet socor-
diam.Greg. 1. 23.
mor. c. 24.
& seq.Aug. 1. 3. de
Trin. c. 14.
De ei amo-
rem patria.Aug. sup.
Psal. 46.

deserat, donec in peccatum labatur. Imo potius rogat, ut illum probet, & tentationes & tribulationes immittat: *Proba me Domine & tenta me.* Et per Prophetam Esaiam ait idem Dominus: *Ad punctum in modico reliqui te, & in miserationibus magnis congregabo te, in momento indignationis abscondi faciem meam parumper à te, & in misericordia sempiterna misertus sum tui.*

Verum examinemus bona & commoda, quæ ex tentationibus sequuntur. Ait Cassianus Deum nobiscum, ut cum Israelitis agere, quod noluerit plane perdere populi sui inimicos, sed in terra promissionis tolerauerit Chananæos, Amoræeos, Iebusæos & alios: *Ut erudiret in iis Israellem, ut postea discerent filii eorum certare cum hostibus, & habere consuetudinem præliandi.* Eodem & modo vult Deus nos hostes habere, & à tentationibus impugnari, ut bello exercitati, ne nobis damnum inferat ocium vel prosperitas. Quos enim sæpe aperta vi & pugna hostis expugnare nequiuit, falsa securitate decepit & deiecit. S. Gregorius ait, certa & occulta prouidentia Deum velle, ut boni & electi in hac vita tententur & persecutionem patiantur: quod vita hæc via, vel potius exilium sit, quo proficiscimur & peregrinamur, donec ad cælestem patriam perueniamus. Et quia aliqui viatores videntes in via prata florida, & loca amœna, morari & à via declinare solent, voluit Deus vitam hanc laborum & tentationum plenissimam esse, ut corda & amorem huic non applicemus, nec exilium præ patria eligamus, sed ad hanc usque suspiremus. S. Augustinus eandem adfert rationem & dicit, tentationes & tribulationes prodesse, ut exploratam huius vitæ miseriam habeamus. *Ut illa ubi erit beatitudo vera atque perpetua, & desideretur ardentius, & instantius inquiratur.* Et alio loco dicit: *Ne viator tendens ad patriam, stabulum amet pro domo sua & palatia illa regia obliuiscatur.* Dum nutrix infantem ab lactare vult, &

cum pani comedendo assuefacere; aloe vberibus imponit; sic & Deus amara hæc mundana reddit, ut homines ea deserant, & nihil hic videant suo desiderio dignum, sed omne desiderium & mentem in cælum dirigant. Hincque D. Gregorius: *Mala quæ nos hic premunt, ad Deum nos ire compellunt.*

CAPVT IIII.

De aliis bonis & utilitatibus ex
tentationibus oriun-
dis.

BEatus vir, qui suffert tentationem: quoniam cum probatus fuerit, accipiet coronam vite. Dicit S. Bernardus in verba hæc: *Necesse est, ut veniant tentationes: quis enim coronabitur, nisi qui legitime certauerit? aut quomodo certabunt, si desit, qui impugnet.* Omnia bona & utilitates, quæ S. Scriptura & Sancti tradunt de laboribus & aduersitatibus, secum ferunt tentationes: & vnum eorum & præcipuum est, quod dicitur verbis prædictis, quod Deus eas immittat ut post maius præmium & coronam in gloria consequamur. *Quoniam per multas tribulationes oportet nos intrare in regnum Dei.* Hæc regia cæli via est, videlicet tentationes, vexationes & aduersitates ferre. Et in Apocalypsi legitur, quo vnus seniorum monstrans S. Ioanni magnam Sanctorum gloriam dixerit illi: *Hi sunt qui venerunt de tribulatione magna, & dealbauerunt stolas suas, & dealbauerunt eas in sanguine agni.* Obiter querit S. Bernardus, quomodo dicatur, quod dealbauerint stolas suas in sanguine Agni? Sanguis enim non solet dealbare, sed rubredine inficere. Dealbatæ sunt (inquit) quia è latere simul cum sanguine exiit aqua, quæ dealbatæ sunt vel nisi dicamus (ait) dealbatas fuisse, quod Agni teneri & immaculati sanguis erat ut lac album & rubrum, secundum illud Sponsæ dictu